

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Peccatis Ignorantiae Et Potissimum Ignorantiae Juris Naturae

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Prima. Ignorantia & Concupiscentia sunt poena peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40433

CONCLUSIO PRIMA.

Ignorantia & Concupiscentia sunt pœna peccati.

Eicit Deus, inquit Aug. hominem rectum, ac per hoc voluntatis bona: non enim rectus esset bonam non habens voluntatem. Et alibi: Christiano dubitare fas non est, rectum & omni vitio carentem creatum esse hominem primum, in quo omnium hominum concreata natura est. Item,

Erat in eo devotio tranquilla peccati, quâ manente nullum omnino aliud malum quod contristaret, irruerat. Hæc & alia similia Aug. diversis locis.

Hinc consecutaneum est quod homo in isto felici statu non habuerit imperitiam vel insipientiam, non ignorantiam, nec errorem, aut cæcitatem: siquidem illa & vitia sunt & mala sunt. Ulterius hinc consecutaneum, quod ista in hoc statu sint pœna. *Non enim parva pœna est, ut ait Aug. ipsa insipientia vel imperitia: idem procul dubio censendum de ignorantia, errore & cæcitate. Si pœna sunt, peccati pœna sunt: omnis namque pœna, ut idem ait: si justa est, pœna peccati est. Ex quibus cum Augustino concludimus: approbare falsa pro veris ut erret inuitus, non est natura instituti hominis, sed pœna damnati; adeoque ut imperitus, insipiens, ignorans, cæcus sit, similiter non est natura instituti hominis, sed pœna damnati. Quemadmodum in illo felici primi hominis statu, id est, antè peccatum, non erant prædicta vitia intellectus, ita quoque non erant vitia appetitus, ut sunt concupiscentia, infirmitas & malitia; quæ omnia, uti & difficultas rectè vocantur concupiscentia, quatenus ab hac producuntur. Illa omnia cum non minus quàm ignorantia, sint vitia & mala, etiam non minus sunt pœna peccati: peccati ergò pœna est quod in hoc statu caro concupiscat adversus spiritum, item ut non quod volumus bonum hoc faciamus. Hoc bellum, inquit Augustinus, nunquam ullum esset si natura humana per liberum arbitrium in rectitudine in qua facta est persistisset: nunc verò qua pacem felix cum Deo habere noluit, secum pugnat infelix. Hæc de illa rebellionè, de infirmitate in hunc modum: in Paradiso etiam si non omnia poterat homo antè peccatum, quidquid tamen non poterat non volebat, & idè poterat omnia quæ volebat. Nunc verò sicut in ejus stirpe cognoscimus & Divina Scriptura testatur, HOMO VANITATI SIMILIS FACTUS EST. Quis enim enumeret quàm multa quæ non potest vellet; dum sibi ipsi, id est, voluntas ejus, ipse animus ejus, eoque inferior caro ejus non obtemperat. Ex his rursus cum Augustino concludimus, sunt reverè peccanti anima duo ista pœnalìa, ignorantia & difficultas, sive concupiscentia, quæ difficultatis, infirmitatis, malitiæ & pugnæ hominis adversus seipsum causa est. Non solum ex eadem origine, peccato scilicet, primitus nascuntur ignorantia & concupiscentia, sed etiam indè, indè & ex se mutuò accipiunt incrementum; ut pro magnitudine, multitudine ac duratione peccatorum augeantur concupiscentia & ignorantia; & quò major concupiscentia, eò major fiat ignorantia; sicut ex adversò quò major ignorantia, major etiam fiat concupiscentia. In hunc modum via Impiorum tenebrosa, nesciunt ubi corruunt, nam indefatigabili lege spargit Deus pœnales cæcitates super illicitas cupiditates: ita à concupiscentiis itur ad ignorantias, ab ignorantibus ad concupiscentias, ab his reditur ad majores ignorantias, sicuti à majoribus ignorantibus ad majores concupiscentias. En quomodo in circuitu impij ambulant.*

II.

Abaëlardus negavit dari peccata Ignorantiæ: eadem doctrina infertur ex sententia cujusdam Vlici Ionson.

EX anteriori Conclusione evidens est veri nominis, sive formalia peccata sepe committi tam ex ignorantia, quàm ex concupiscentia. Undè Abaëlardus non minus consequenter, quàm erroneè dixit, *concupiscentiâ & ignorantia nullum peccatum committi:*

con-